

ਡੋਹਰੇ ਦੀ ਬਣਤਰ (ਭਾਗ 1)

ਅਧਿਆਇ 35 ਵਿਚ ਮੂਸਾ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਡੋਹਰੇ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਦ ਕਿ ਅਧਿਆਇ 36 ਵਿਚ ਡੋਹਰੇ ਦੀ ਬਣਤਰ ਦਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ।

ਮੂਸਾ ਨੇ ਬਸਲਏਲ ਅਤੇ ਆਹਾਲੀਆਬ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬੁੱਧਵਾਨ ਕਾਰੀਗਰਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਕੰਮ ਨਬੋਤਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੋਹਰੇ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਤੇ ਲਾ ਦਿੱਤਾ (36:1, 2)। ਅਗਲੀ ਗੱਲ ਲੇਖਕ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਪੋ-ਆਪਣੀਆਂ ਭੇਟਾਂ ਇੰਨੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਦੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀਆਂ ਕਿ ਆਖਰਕਾਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ “ਹੋਰ ਭੇਟਾਂ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਪਿਆ ਸੀ” (36:3-7)।

ਬਾਕੀ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਡੋਹਰੇ ਨੂੰ ਅਰਥਾਤ ਤੰਬੂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਬਾਰੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੂਲ ਲਿਖਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੀ ਹੈ: ਅੰਦਰਲਾ ਪੜਦਾ (36:8-13), ਪਸ਼ਮ ਦੇ ਪੜਦੇ ਅਤੇ ਛੱਤ੍ਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਖੱਲਾਂ ਬੱਕਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਖੱਲਾਂ ਦੇ ਢੱਕਣ (36:14-19), ਫੱਟੇ (36:20-30), ਹੋੜੇ (36:31-34), ਪੜਦਾ ਜਿਹੜਾ ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦਾ ਸੀ (36:35, 36) ਅਤੇ ਦਰਵੱਜੇ ਲਈ ਇਕ ਓਟ (36:37, 38)।

ਕਾਮਿਆਂ ਲਈ ਬੁਲਾਵਾ (36:1, 2)

‘ਬਸਲਏਲ ਆਹਾਲੀਆਬ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਬੁੱਧਵਾਨ ਮਨੁੱਖ ਕੰਮ ਕਰਨ। ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁੱਧ ਅਤੇ ਸਮਝ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣਨ ਭਈ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਅਸਥਾਨ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਦਾ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਮੂਸਾ ਨੇ ਬਸਲਏਲ ਅਰ ਆਹਾਲੀਆਬ ਅਰ ਸਾਰੇ ਬੁੱਧਵਾਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਬੁੱਧ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਸੌਂਦਿਆ ਅਰਥਾਤ ਸਾਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਰਿਆ ਭਈ ਉਹ ਨੇੜੇ ਆਕੇ ਏਹ ਕੰਮ ਕਰਨ।

ਆਇਤ 1. ਇਹ ਆਇਤ ਬਿਨਾਂ ਰੁਕੇ ਉੱਥੇ ਅੱਗੇ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੁਝ 35 ਅਧਿਆਇ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਆਇਤ 1 ਨੂੰ ਉਸ ਪੈਰੇ ਦਾ ਸਮਾਪਤੀ ਵਾਕ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ 35:30 ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਜੋ ਮੂਸਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਬੋਲੀਆਂ ਸਨ ਜਿਹੜੇ ਡੋਹਰੇ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਗੇ - **ਬਸਲਏਲ ਅਰ ਆਹਾਲੀਆਬ, ਸਾਰੇ ਬੁੱਧਵਾਨ ਮਨੁੱਖਾਂ** ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ। ਪਿਛਲੀਆਂ ਆਇਤਾਂ (35:30-35) ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੰਮ ਵਿਚ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਕੰਮ ਦੇ ਲਈ ਕਿਉਂ ਯੋਗ ਹਨ: ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਬੁੱਧ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਆਇਤ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ: ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ,

ਡੇਹਰਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਡੇਹਰੇ ਦੀ ਬਣਤਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਰਤਾਂਤ ਵਿਚ, ਜੇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਡੇਹਰਾ ਬਣਾਉਣਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ।

ਆਇਤ 2. ਬਿਰਤਾਂਤ ਮੂਸਾ ਨੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਸੀ ਉਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਉਸ ਦਾ ਬਿਓਰਾ ਦੇਣ ਵਿਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੰਡਲੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਡੇਹਰੇ ਦੀ ਬਣਤਰ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਸੀ, ਮੂਸਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਕ ਤੌਰ ਤੇ ਕੰਮ ਦੇ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ; ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਤੇ ਲਾਇਆ।'

ਵਾਫ਼ਰ ਭੇਟ (36:3-7)

³ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੂਸਾ ਦੇ ਅੱਗੋਂ ਸਾਰੀਆਂ ਭੇਟਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਨੇ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਅਸਥਾਨ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ ਲੈ ਲਿਆ ਪਰ ਉਹ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀਆਂ ਭੇਟਾਂ ਵਾਫ਼ਰ ਲਿਆਉਂਦੇ ਰਹੇ। ⁴ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਬੁੱਧਵਾਨ ਜਿਹੜੇ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਅਸਥਾਨ ਦਾ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ ਆਪੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਜਿਹੜਾ ਉਹ ਕਰਦੇ ਸਨ ਆਏ। ⁵ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਲੋਕ ਉਪਾਸਨਾ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਲੋੜ ਤੋਂ ਜਿਹ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਵਾਫ਼ਰ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ। ⁶ਤਾਂ ਮੂਸਾ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਏਹ ਆਖ ਕੇ ਸਾਰੇ ਡੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋਕਾ ਫਿਰਾਇਆ ਭਈ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਇਸਤਰੀਆਂ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਅਸਥਾਨ ਦੀ ਭੇਟਾਂ ਲਈ ਹੋਰ ਪਰਬੰਧ ਨਾ ਕਰਨ। ਸੇ ਲੋਕ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਹਟ ਗਏ। ⁷ਕਿਉਂ ਜੇ ਉਸ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਦੇ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮਸਾਲਾ ਬਹੁਤ ਸੀ ਸਗੋਂ ਵਾਫ਼ਰ ਵੀ ਸੀ।

ਆਇਤ 3. ਡੇਹਰੇ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਭੇਟਾਂ ਲੈਣਾ ਤਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਉਹ ਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਹੁੰਦੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਡੇਹਰਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਲੋਕਾਂ ਭੇਟਾਂ ਲੈ ਕੇ ਆਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੇਟਾਂ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਰ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀਆਂ ਭੇਟਾਂ ਲਿਆਉਂਦੇ ਸਨ। ਪਰਤੱਖ ਰੂਪ ਵਿਚ, ਕਾਮੇ ਆਪਣਾ ਇੰਨਾ ਸਮਾਂ ਭੇਟਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣ ਵਿਚ ਬਿਤਾ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਡੇਹਰੇ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਆਇਤਾਂ 4-7. ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵਾਫ਼ਰ ਸੀ। ਮੂਲ ਲਿਖਤ ਆਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੂਸਾ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹੋਕਾ ਫਿਰਾਇਆ ਇਸ ਲਈ ਲੋਕ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਹਟ ਗਏ।

ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਦੇ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਜਿਹੜੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਸੁਣਨ ਦੇ ਆਦੀ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਰਤਾਂਤ ਅਜੀਬ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬੁਲਾਰੇ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਵਾਫ਼ਰ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਇਹ ਉੱਲੇਖ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੰਨਵਾਦੀ, ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਤੰਬੂ (36:8-38)

ਡੇਹਰੇ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਵਿਰਤਾਂਤ 36:8 ਵਿਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 38:23 ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਣਤਰ ਵਿਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਮੁੱਲ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ 38:24-31 ਵਿਚ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ 39 ਜਾਜਕਾਈ ਬਸਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਬਣਾਉਣ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਿਆਂ ਬਣਤਰ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ; ਫਿਰ 39:32 ਵਿਚ ਇਸ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਦੇ ਪੂਰੇ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 35:1-36:7 ਵਿਚ ਵਿਰਤਾਂਤ ਉਸ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ 36:8 ਵਿਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, 25-31 ਅਤੇ 35:1-36:7 ਵਿਚ ਪਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਾਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਡੇਹਰੇ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 36:8 ਵਿਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਡੇਹਰੇ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ (ਟਿਮਨਾ ਪਾਰਕ, ਇਸਰਾਏਲ)

ਚਾਰ ਢੱਕਣ (36:8-19)

⁸ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਬੁੱਧਵਾਨਾਂ ਨੇ ਜੇਹੜੇ ਏਹ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ ਡੇਹਰੇ ਦੇ ਦਸ ਪੜਦੇ ਉਈ ਹੋਈ ਮਹੀਨ ਕਤਾਨ ਦੇ ਨੀਲੇ ਬੈਂਗਣੀ ਅਤੇ ਕਿਰਮਚੀ ਰੰਗ ਦੇ ਬਣਾਏ। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰੂਬੀਆਂ ਨਾਲ ਕਾਰੀਗਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਬਣਾਇਆ। ⁹ਹਰ ਇੱਕ ਪੜਦੇ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਅਠਾਈ ਹੱਥ ਅਤੇ ਹਰ ਪੜਦੇ ਦੀ ਚੁੜਾਈ ਚਾਰ ਹੱਥ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਹੀ ਨਾਪ ਸਾਰਿਆਂ ਪੜਦਿਆਂ ਦਾ ਸੀ। ¹⁰ਉਸ ਨੇ ਪੰਜ ਪੜਦੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਜੋੜੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪੰਜ ਪੜਦੇ ਭੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਜੋੜੇ। ¹¹ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਨੀਲੇ ਰੰਗ ਦੇ ਬੀੜੇ ਹਰ ਇੱਕ ਪੜਦੇ ਦੀ ਸੰਜਾਫ਼ ਵਿੱਚ ਜੋੜ ਦੇ ਸਿਰੇ ਵੱਲ ਬਣਾਏ ਅਤੇ ਐਉਂ ਹੀ ਉਸ ਪੜਦੇ ਦੀ ਸੰਜਾਫ਼ ਦੇ ਦੂਜੇ ਬਾਹਰਲੇ ਜੋੜ ਦੇ ਸਿਰੇ ਉੱਤੇ ਬਣਾਏ। ¹²ਪੰਜਾਹ ਬੀੜੇ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਪੜਦੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪੰਜਾਹ ਬੀੜੇ ਉਸ ਨੇ ਸਿਰੇ ਵੱਲ ਜਿਹੜਾ ਦੂਜੇ ਜੋੜ ਵਿੱਚ ਸੀ ਬਣਾਏ। ਓਹ ਬੀੜੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਆਹਮੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਨ। ¹³ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਪੰਜਾਹ ਕੁੰਡੀਆਂ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ

ਬਣਾਈਆਂ ਅਰ ਪੜਦਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਕੁੰਡੀਆਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ। ਐਉਂ ਡੇਹਰਾ ਇੱਕੋ ਹੀ ਸੀ। ¹⁴ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਪਸ਼ਮ ਦੇ ਪੜਦੇ ਡੇਹਰੇ ਦੇ ਉਪਰਲੇ ਤੰਬੂ ਲਈ ਬਣਾਏ ਅਰ ਉਸ ਨੇ ਓਹ ਗਿਆਰਾਂ ਪੜਦੇ ਬਣਾਏ। ¹⁵ਹਰ ਇੱਕ ਪੜਦੇ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਤੀਹ ਹੱਥ ਅਰ ਹਰ ਇੱਕ ਪੜਦੇ ਦੀ ਚੁੜਾਈ ਚਾਰ ਹੱਥ ਅਰ ਏਹ ਗਿਆਰਾਂ ਪੜਦੇ ਇੱਕੋ ਨਾਪ ਦੇ ਸਨ। ¹⁶ਉਸ ਨੇ ਪੰਜ ਪੜਦੇ ਵੱਖਰੇ ਜੋੜੇ ਅਰ ਛੇ ਪੜਦੇ ਵੱਖਰੇ। ¹⁷ਉਸ ਨੇ ਪੰਜਾਹ ਬੀੜੇ ਉਸ ਪੜਦੇ ਦੀ ਸੰਜਾਫ਼ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜੀ ਜੋੜ ਦੇ ਸਿਰੇ ਉੱਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਹ ਬੀੜੇ ਦੂਜੇ ਜੋੜ ਦੇ ਪੜਦੇ ਦੀ ਸੰਜਾਫ਼ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ। ¹⁸ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਪੰਜਾਹ ਕੁੰਡੀਆਂ ਪਿੱਤਲ ਦੀਆਂ ਤੰਬੂ ਦੇ ਜੋੜਨ ਲਈ ਬਣਾਈਆਂ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇੱਕੋ ਹੀ ਹੋ ਜਾਵੇ। ¹⁹ਅਰ ਉਸ ਨੇ ਤੰਬੂ ਦਾ ਢੱਕਣ ਛੱਤ੍ਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਲਾਲ ਰੰਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਖੱਲਾਂ ਦਾ ਅਤੇ ਉਤਲਾ ਢੱਕਣ ਬੱਕਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਖੱਲਾਂ ਦਾ ਬਣਾਇਆ।

ਡੇਹਰੇ ਦੇ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਉੱਲੇਖ 25 ਤੋਂ 31 ਅਧਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਤਰਤੀਬ ਦਾ ਪਾਲਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਜਦ ਕਿ ਹਦਾਇਤਾਂ ਡੇਹਰੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਉੱਲੇਖ ਡੇਹਰੇ - ਤੰਬੂ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਚ ਸਾਰਾ ਸਮਾਨ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ - ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਣਤਰ ਨੇ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ (26:1-14 ਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੇਖੋ)।

ਆਇਤਾਂ 8-19. ਰੂਚ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਇਸ ਪੂਰੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਡੇਹਰੇ ਦੀ ਬਣਤਰ ਦੇ ਲਈ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੋਢਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਹ **ਬਸਲਏਲ** ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਡੇਹਰੇ ਦੇ ਮੋਹਟ, ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਵਿਆਖਿਆ ਜੋ ਨਿਰੰਤਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ **ਉਸ ਨੇ ਬਣਾਏ** ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਬਸਲਏਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। 37:1 ਵਿਚ ਉਸ ਦਾ ਫੇਰ ਨਾਮ ਲੈ ਕੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪੜਨਾਵ “ਉਸ ਨੇ” - ਜੋ ਕਿ ਬਸਲਏਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ - 38:20 ਵਿਚ ਕੰਮ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਤੱਕ ਵਾਕਾਂ ਦਾ ਕਰਤਾ ਬਣਦਾ ਹੈ। 39:1 ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਜਿੱਥੇ ਮੂਲ ਲਿਖਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ “ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ” ਦੀ ਕਰਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੇਹਰੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ।

ਹਵਾਲਾ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਸਲਏਲ ਨੇ ਪੜਦੇ ਬਣਾਏ। ਡੇਹਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਵਿਚ ਇਕ ਤੰਬੂ ਸੀ, ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਚਾਰ ਢੱਕਣਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਬਣਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਫੱਟੀਆਂ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਤੇ ਟੰਗੇ ਗਏ ਸਨ। ਅੰਦਰਲਾ ਢੱਕਣ **ਉਈ ਹੋਈ ਮਹੀਨ ਕਤਾਨ** ਦਾ ਬਣਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੇ **ਕਰੂਬੀਆਂ** ਦੀ ਕਾਰੀਗਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (36:8)। ਉਪਰਲਾ ਢੱਕਣ **ਪਸ਼ਮ** ਦਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ (36:14)। ਇਹ ਦੋ ਅੰਦਰਲੇ ਢੱਕਣ ਕਈ ਪੜਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸੀਓ ਕੇ ਦੋ ਢੱਕਣ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ **ਬੀੜਿਆਂ** ਅਤੇ **ਕੁੰਡੀਆਂ** ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਇਹ ਦੋ ਢੱਕਣਾਂ ਨੂੰ **ਛੱਤ੍ਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਖੱਲਾਂ** ਅਤੇ **ਬੱਕਰਿਆਂ ਦੀ ਖੱਲਾਂ** ਨਾਲ ਮੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (36:19)।

ਕੰਧਾਂ: ਫੱਟੇ ਅਤੇ ਹੋੜੇ (36:20-34)

²⁰ਉਸ ਨੇ ਸ਼ਿੱਟੀਮ ਦੀ ਲੱਕੜੀ ਦੇ ਖੜਵੇਂ ਫੱਟੇ ਡੇਹਰੇ ਲਈ ਬਣਾਏ। ²¹ਹਰ ਫੱਟੇ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦਸ ਹੱਥ ਅਰ ਹਰ ਫੱਟੇ ਦੀ ਚੁੜਾਈ ਡੂਢ ਹੱਥ ਸੀ। ²²ਅਰ ਹਰ ਫੱਟੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਚੂਲਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ ਸਨ। ਐਉਂ ਉਸ ਨੇ ਡੇਹਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਫੱਟੇ ਬਣਾਏ। ²³ਉਸ ਨੇ ਡੇਹਰੇ ਦੇ ਫੱਟੇ ਐਉਂ ਬਣਾਏ - ਬੀਹ ਫੱਟੇ ਦੱਖਣ ਦੇ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਲਈ। ²⁴ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਚਾਂਦੀ ਦੀਆਂ ਚਾਲੀ ਚੀਥੀਆਂ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੀਰਾਂ ਫੱਟਿਆਂ ਦੇ ਹੇਠ ਅਰਥਾਤ ਹਰ ਇੱਕ ਫੱਟੇ ਹੇਠ ਦੇ ਚੀਥੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋਹਾਂ ਚੂਲਾਂ ਲਈ ਬਣਾਈਆਂ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਫੱਟੇ ਲਈ ਦੇ ਚੀਥੀਆਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦੋਹਾਂ ਚੂਲਾਂ ਲਈ। ²⁵ਅਤੇ ਡੇਹਰੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਲਈ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਬੀਰ ਫੱਟੇ ਬਣਾਏ। ²⁶ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚਾਂਦੀ ਦੀਆਂ ਚਾਲੀ ਚੀਥੀਆਂ ਅਰਥਾਤ ਹਰ ਫੱਟੇ ਹੇਠ ਦੇ ਚੀਥੀਆਂ। ²⁷ਅਤੇ ਡੇਹਰੇ ਦੇ ਪਿਛਵਾੜੇ ਦੇ ਲਹਿੰਦੇ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਉਸ ਨੇ ਛੇ ਫੱਟੇ ਬਣਾਏ। ²⁸ਉਸ ਨੇ ਦੋ ਫੱਟੇ ਡੇਹਰੇ ਦੇ ਪਿਛਵਾੜੇ ਦੇ ਖੂੰਜਿਆਂ ਲਈ ਬਣਾਏ। ²⁹ਓਹ ਹੇਠੋਂ ਦੇਹਰੇ ਸਨ ਅਤੇ ਓਹ ਏਸ ਪਰਕਾਰ ਆਪਣਿਆਂ ਸਿਰਿਆਂ ਤੀਕ ਇੱਕ ਕੜੇ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਐਉਂ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋਹਾਂ ਖੂੰਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ। ³⁰ਅਰ ਓਹ ਅੱਠ ਫੱਟੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚਾਂਦੀ ਦੀਆਂ ਸੋਲਾਂ ਚੀਥੀਆਂ ਸਨ ਅਰਥਾਤ ਹਰ ਫੱਟੇ ਹੇਠ ਦੇ ਚੀਥੀਆਂ। ³¹ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸ਼ਿੱਟੀਮ ਦੀ ਲੱਕੜੀ ਦੇ ਹੇੜੇ ਬਣਾਏ ਡੇਹਰੇ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਦਿਆਂ ਫੱਟਿਆਂ ਲਈ ਪੰਜ ਹੇੜੇ ਅਤੇ ਡੇਹਰੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਦਿਆਂ ਫੱਟਿਆਂ ਲਈ ਪੰਜ ਹੇੜੇ। ³²ਅਤੇ ਡੇਹਰੇ ਦੇ ਪਿਛਵਾੜੇ ਦੇ ਲਹਿੰਦੇ ਪਾਸੇ ਦਿਆਂ ਫੱਟਿਆਂ ਲਈ ਪੰਜ ਹੇੜੇ। ³³ਅਤੇ ਵਿੱਚਲਾ ਹੋੜਾ ਫੱਟਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਦੁਸਾਰ ਪਾਰ ਲੰਘਾਇਆ। ³⁴ਅਰ ਉਸ ਨੇ ਫੱਟਿਆਂ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਨਾਮ ਮੜਿਆ ਅਤੇ ਹੋੜਿਆਂ ਦੇ ਥਾਵਾਂ ਲਈ ਸੋਨੇ ਦੇ ਕੜੇ ਬਣਾਏ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਹੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਨਾਲ ਮੜਿਆ।

ਆਇਤਾਂ 20-34. ਡੇਹਰੇ ਦੀ ਬਣਤਰ ਦਾ ਵਿਰਤਾਂਤ ਢੱਕਣਾਂ ਤੋਂ ਫੱਟਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋੜਿਆਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੰਬੂ ਦਾ ਢਾਂਚਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 36:20-34 ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਣਤਰ ਦਾ ਉਲੋਖ 26:15-29 ਵਿਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਢੱਕਣ ਸ਼ਿੱਟੀਮ ਦੀ ਲੱਕੜੀ ਦੇ ਖੜਵੇਂ ਫੱਟਿਆਂ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ (36:20) ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਫੱਟਿਆਂ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਨਾਲ ਮੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (36:34)। ਫੱਟਿਆਂ ਨੂੰ ਚੂਲਾਂ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦੀਆਂ ਚੀਥੀਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ-ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜ ਲੇਟਵੇਂ ਹੋੜਿਆਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਨਾਲ ਵੀ ਮੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿੱਚਲਾ ਹੋੜਾ ਫੱਟਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਦੁਸਾਰ ਪਾਰ ਲੰਘਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ (36:33)।

ਪੜਦਾ ਅਤੇ ਓਟ (36:35-38)

³⁵ਉਸ ਨੇ ਨੀਲੇ, ਬੈਂਗਣੀ ਕਿਰਮਚੀ ਅਤੇ ਮਹੀਨ ਉਣੇ ਹੋਏ ਕਤਾਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪੜਦਾ ਬਣਾਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕਰੂਬੀਆਂ ਨਾਲ ਕਾਰੀਗਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਬਣਾਇਆ। ³⁶ਉਸ ਨੇ ਸ਼ਿੱਟੀਮ ਦੀ ਲੱਕੜੀ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਥੰਮ੍ਹੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਨਾਲ ਮੜਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੁੰਡੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸਨ ਅਰ ਉਸ ਨੇ ਚਾਂਦੀ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਚੀਥੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਢਾਲੀਆਂ। ³⁷ਅਰ ਉਸ ਨੇ ਤੰਬੂ ਦੇ ਦਰਵੱਜੇ ਲਈ ਇੱਕ ਓਟ ਨੀਲੇ ਬੈਂਗਣੀ ਕਿਰਮਚੀ ਰੰਗ ਦੀ ਮਹੀਨ ਉਣੇ ਹੋਏ ਕਤਾਨ ਦੀ ਬਣਾਈ। ਏਹ ਕਸੀਦੇਦਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ। ³⁸ਉਸ ਨੇ ਪੰਜ ਥੰਮ੍ਹੀਆਂ ਉਹ ਦੇ ਲਈ ਕੁੰਡਿਆਂ ਸਣੇ ਬਣਾਈਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਅਤੇ ਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਨਾਲ ਮੜਿਆ ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪੰਜ ਚੀਥੀਆਂ ਪਿੱਤਲ ਦੀਆਂ ਸਨ।

ਆਇਤਾਂ 35-38. ਇਹ ਅਧਿਆਇ ਉਸ ਪੜਦੇ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਹੜਾ ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਓਟ ਨਾਲ ਜਿਹੜਾ ਤੰਬੂ ਦੇ ਲਈ ਦਰਵੱਜੇ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੜਦੇ ਅਤੇ ਓਟ ਦੀ ਬਣਤਰ ਦੀ ਕਹਾਣੀ 26:31-37 ਵਿਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਹਦਾਇਤਾਂ ਪੜਦੇ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ: ਇਹ ਉਸ ਹੱਦ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ ਜੋ ਅੱਤ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਸੀ।

ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ

ਕੰਮ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਓ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰੋ (ਅਧਿਆਇ 25-31; 36-40)

ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ “ਕੰਮ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਓ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰੋ,” ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੁਝ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚੋਂ ਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। 25 ਤੋਂ 31 ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਯੋਜਨਾ ਦਿੱਤੀ; ਉਸ ਨੇ ਕੰਮ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ। 36 ਤੋਂ 40 ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ, ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਯੋਜਨਾ ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਮੂਲ ਲਿਖਤ ਉਸ ਵਿਵਸਥਿਤ, ਵਿਹਾਰਕ ਤਰੀਕੇ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਵਨ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਪਰਮੇਸੁਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਉਸ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਤਰੀਕੇ ਤੋਂ ਸਬਕ ਸਿੱਖਣ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਡੇਹਰੇ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਗੈਰ-ਸੰਗਠਤ ਸੰਗਠਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਸੰਗਠਤ ਹੋਣਾ, ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ, ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਯੋਜਿਤ ਕਰਨਾ ਵਚਨ ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਾਂ, ਨਾ ਕਿ ਪੈਸੇ ਬਚਾਉਣ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ।

ਸਬੂਤ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਹ ਕਿ ਪੈਲੂਸ ਦੀ ਇਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਮਿਸ਼ਨ ਰਣਨੀਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਰੋਮੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਪਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਢਲੀਆਂ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਅਤੇ ਅੰਤਾਕਿਯਾ ਦੀਆਂ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ) ਨੇ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕਾਮੇ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਅਤੇ ਇਕ ਮੰਡਲੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ “ਕੰਮ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣੀ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ” ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਸਥਿਤ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਕਰਨਾ (35:1-36:7)

ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਨਿਰੰਤਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਭਵਨ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ - ਸੂਰੂ ਤੋਂ ਨਵੇਂ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਆਤਮਕਿਤਾ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਉਸਾਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਉਸਾਰਨ ਵਿਚ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 3:9, 10 ਵਿਚ ਪੈਲੂਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਿਆਣੇ ਰਾਜ ਮਿਸਤ੍ਰੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਆਖਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸਿਆਣੇ ਬਣਾਂਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੇਹਰੇ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ?

ਡੇਹਰੇ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁਨਰ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਬਣਤਰ ਵਿਚ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਮੂਲ ਲਿਖਤ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਡੇਹਰੇ ਲਈ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਭੇਟਾਂ “ਚਤਰੀਆਂ ਇਸਤਰੀਆਂ” (35:25) ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਸਤਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੱਪੜੇ ਦੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ “ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁੱਧ ਨਾਲ ਪਰੇਰਿਆ” (35:26)।

ਲਿਖਤ ਇਸ ਤੱਥ ਤੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਡੇਹਰੇ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਖਾਸ ਬੁੱਧ ਨੂੰ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਡੇਹਰੇ ਦੀ ਅਸਲ ਬਣਤਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ

ਲੇਣ ਦੇ ਲਈ ਬਸਲਏਲ ਨੂੰ ਸੱਦਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ “ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਬੁੱਧ ਸਮਝ ਵਿੱਦਿਆ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਕਾਰੀਗਰੀ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ” (31:3)। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਡੇਹਰੇ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਆਹਾਲੀਆਬ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬੁੱਧਵਾਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਬੁੱਧ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਡੇਹਰੇ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੀ (31:6)। ਕ੍ਰਿਸ 35 ਵਿਚ ਬਸਲਏਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਸ ਕੰਮ ਦੇ ਕਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫੇਰ, ਮੂਸਾ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਯਹੋਵਾਹ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਬਸਲਏਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਹਾਇਕਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਬੁੱਧ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜ ਸੀ (35:30-35)। ਕ੍ਰਿਸ 36:1 ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ,

[ਮੂਸਾ ਨੇ ਆਖਿਆ,] ਬਸਲਏਲ ਆਹਾਲੀਆਬ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਬੁੱਧਵਾਨ ਮਨੁੱਖ ਕੰਮ ਕਰਨ। ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁੱਧ ਅਤੇ ਸਮਝ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣਨ ਭਈ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਅਸਥਾਨ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਦਾ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ 36:2)।

ਪੁਸਤਕ ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ ਡੇਹਰੇ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸੇਭਾ ਬਸਲਏਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ (38:22)।

ਡੇਹਰੇ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਵਰਤੇ ਗਏ ਵਰਦਾਨਾਂ ਦੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਸੱਚਾਈਆਂ ਅਲੱਗ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਇਸਤਰੀਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜੋ ਬੁੱਧ ਦੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਆਈ ਸੀ। ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਨਬੀ ਬਣ ਗਏ, ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਅਰਥਪੂਰਣ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੋਲਣ ਵਿਚ ਸਮਰੱਥ ਹੋ ਗਏ। ਇਹ ਉਹ ਬੁੱਧ ਸੀ ਜੋ ਡੇਹਰੇ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ: ਬੁੱਧ ਜੋ ਕਾਰੀਗਰੀ ਕਰਨ, ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਤਰਾਸ਼ਣ, ਲੱਕੜੀ ਨੂੰ ਉੱਕਰਣ, ਨਕਾਸ਼ੀ ਕਰਨ, ਕਸੀਦੇ ਕੱਢਣ ਅਤੇ ਕੱਟਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕੋਈ ਵੀ ਯੋਗਤਾ ਹੋਵੇ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਵੱਲੋਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਸਿਰਫ ਪਰਚਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਜਾਂ ਗੀਤਾਂ ਵਿਚ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਜਾਂ ਆਗੂ ਬਣਨ ਦੀ ਬੁੱਧ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ; ਉਹ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਬੁੱਧ ਵੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਰਖਾਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ, ਬਿਜਲੀ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ, ਨਲ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦਰਜੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕਾਰ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਨਲਕੇ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਕੰਪਿਊਟਰ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਹੁਨਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ। ਬਾਈਬਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਪਰ ਮੂਲ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਆਂ ਹੁਨਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕੰਮ ਦੇ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ।

ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਵਰਦਾਨ ਸਨ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਸਨ। ਇਕ ਭਾਵ ਵਿਚ, ਡੇਹਰੇ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਤਿੰਨ ਕਿਸਮਾਂ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ: ਪੈਸੇ, ਪ੍ਰਤਿਭਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ। ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਰਦਾਨ ਸੀ ਉਹ ਡੇਹਰੇ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨਾਂ ਦੇ ਛੇ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਮਹੀਨੇ ਖਰਚਣ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ (ਪਰਿਯੋਜਨਾ) ਤੇ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿਚ ਛੇ ਦਿਨ ਕਈ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਨਿਰੰਤਰ

ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਿਆ ਉਹ ਕੰਮ ਤੇ ਲੱਗੇ ਰਹੇ।

ਅੱਜ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ? ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੈਸੇ ਦੀ? ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਕੋਲ ਉਹ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਧਨ ਹੈ ਜੋ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਵਿਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹਦਿਲੇ ਬਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਤਿਭਾਵਾਂ ਦੀ? ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਚ, ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਜੋ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਹੈ ਸਮਾਂ - ਅਰਥਾਤ, ਉਸ ਸਮਾਂ ਜੋ ਮੈਂਬਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਖਰਚਣ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੀ ਲਾਭ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਉਹ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਹਨ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਨ? ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ, ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ, ਕਲੀਸੀਆ ਦੀਆਂ ਬੰਦਗੀਆਂ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ, ਬਿਮਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ, ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ, ਕਲੀਸੀਆ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ, ਮਸੀਹ ਬਾਰੇ ਸਾਡੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਅਤੇ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿਚ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਉਹ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ, ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਪੈਸਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਹ ਸਭ ਦੇਣਗੇ, ਤਾਂ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਡੇਹਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਅਸੀਂ ਜਾਵਾਂਗੇ ਕਲੀਸੀਆ ਉੱਤੇ ਉਸਰਦੀ ਜਾਂ ਬਣਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਤਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅੱਜ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਪਰਮੇਸੁਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬੁੱਧ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (36:1)

ਬੁੱਧ ਜਿਹੜੀ ਡੇਹਰੇ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿਚ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅੱਜ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਰ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਜੋ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਵੱਲੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ: "ਹਰੇਕ ਚੰਗਾ ਦਾਨ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਪੂਰਨ ਦਾਤ ਉਤਾਰਾਂ ਤੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਉਤਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਬਦਲ ਅਤੇ ਨਾ ਉਹ ਪਰਛਾਵਾਂ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਜਿਹੜਾ ਘੁੰਮਣ ਨਾਲ ਪੈਂਦਾ ਹੈ" (ਯਾਕੂਬ 1:17)। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੁਨਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤਿਭਾਵਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸੋਭਾ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਪਰ ਸਾਰੀ ਸੋਭਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਉਹ ਹੁਨਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

'ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਦੈਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਕ ਕੰਮ ਦੇ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਚੁਣਿਆ - ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਕੇ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਸਮੀ ਤੌਰ ਤੇ "ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ" ਜਾਂ ਕੰਮ ਤੇ ਲਾਇਆ। ਭੋਜਨ ਵੰਡਣ ਦੇ ਲਈ ਸੱਤ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਚੋਣ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 6:1-6) ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕੰਮ ਦੇ ਲਈ ਪੈਲੂਸ ਅਤੇ ਬਰਨਬਾਸ ਦੀ ਚੋਣ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 13:1-3) ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰੋ।